

andre Samfundsborgere. Imidlertid, den bedre Graduering, som er indført, er en Retfærdighedshandling. Hvorvidt den Beskatning, man her foreslaar, udelukkende bør beregnes efter Antallet af Hestekræfter, er jeg noget i Tvivl om. Det er muligt, at man burde have taget andre Momenter med i Betragtning og indført enten en Skatteberegning delvis paa Grundlag af Værdien ved Siden af Hestekræfterne eller maaske en Beregning delvis paa Grundlag af Vægten. Jeg vil i øvrigt om den her foreslaaede Beskatning af Motorvogne sige, at i og for sig er det irrationelt at benytte den som Statsbeskatning, og det er kun det stærke Krav, der i Øjeblikket er om forøgede Indtægter for Statskassen, som Finansministeren ogsaa fremhævede, som gør, at man kan gaa med til en saadan Beskatning. Jeg vil haabe, at naar vi ad Aare bliver i Stand til at reducere Statskassens Udgifter og dermed ogsaa formindske Statskassens Indtægter, man da fra anden Side og fra Ministeriets Side vil være velvillig overfor den Tanke at lade denne Skat overgaa til Kommunerne, hvor den rettelig hører hjemme, som Erstatning for de overordentlig forøgede Udgifter, som Motorkørselen paafører dem, der skal vedligeholde vore Amts- og Kommuneveje.

Det er med Tilfredsstillelse, at vort Parti har set, at de højtærede Ministre denne Gang selv af eget Initiativ fremkommer med Forslag om forhøjede Statsbanetakster og forhøjede Posttakster, saaledes at disse Institutioner selv kan bære deres Driftsudgifter. Jeg fremhæver dette — man skal jo rose Ministeriet, naar det fortjener det — i Modsætning til det overordentlig store Besvær, det ved de tidligere Beskatningslovforslags Fremsættelse har været at faa Ministeriet til at gøre den Indrømmelse at fremsætte Forslag om Forhøjelse af disse Takster. Hvis dette var sket, havde vi ikke kørt os en saa stor Underbalance ind i Statskassen, som det nu er lykkedes os paa Grund af Ministeriets Stædighed i dette Forhold.

Det langt vigtigste af alle de foreliggende Lovforslag er Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat. Det er det, der giver Hovedparten af den Skatteforøgelse, det tilsigtes at tilvejebringe for Statskassen. Jeg skal begynde med at udtale min Glæde over, at vi ikke mere ser Merindkomstskatten. Jeg betragtede det i og for sig som en Selvfølgelighed, thi medens denne Skat var rigtig og ogsaa efter min Formening fuldt forsvarlig i de første

Krigsjaar, er den blevet mere og mere urimelig for hvert Krigsjaar, der er gaaet, og vilde nu virke ganske uretfærdig. Det er uretfærdigt at beskatte med Særskat de Medborgere, som tilfældigt har haft en mindre Indtægt før Krigen. Skal der nu bruges flere Penge, er det rimeligt, at vi alle sammen bærer vor Del.

Jeg skal ligeledes udtale min Tilfredshed med, at det under Behandlingen i Folketinget er lykkedes at omforme den af Ministeriet foreslaaede Skala til en Rateskala. Paa dennes Enkeltheder skal jeg ikke komme ind, men det, at man er kommet til en Rateskala i Stedet for den Skala, der var foreslaaet i det oprindelige Lovforslag, har i alt Fald hævet de overordentlige Urimeligheder, der fandtes i dette. Ligeledes er der indført en Ændring, der gaar ud paa, at Danskes Virksomhed i Udlandet kan beskattes herhjemme. Jeg vilde have været endnu mere tilfreds, hvis den højtærede Minister havde medtaget en Bestemmelse om en hurtigere rammende Beskatning af Udlandinge, der opholder sig her i Landet, saaledes som vi fra vort Partis Side har slaaet til Lyd for ved tidligere Behandlinger af Indkomstskatteloven eller Tillæg til den. Det er jo ganske urimeligt, at disse Udlandinge opholder sig her et helt Aar, forinden de inddrages under Beskatningen. Jeg savner ligeledes en Tilføjelse til den direkte Beskatning om, at Andelsselskaber skal underkastes de samme Vilkaar som Aktieselskaber, naar de under samme Betingelser driver de samme Forretninger som Aktieselskaber. Det er en Mangel, en Uretfærdighed, der er til Stede ved Lovgivningen, som føles haardt af Købmandsstanden, og der bør, hver Gang et Indkomstskattelovforslag er til Behandling, lyde et Ord i Retning af, at dette Retfærdighedskrav efterkommes, lige indtil man fra anden Side erkender, at dette Krav er berettiget, saa at vi faar indført en dertil sigtende Forandring i Lovgivningen.

Der er indført i Folketinget den Ændring, at Finansministeren kan eftergive og nedsætte Skatten. Ihvorvel jeg ikke er nogen Ven af at lægge saa stor Magt i Administrationens Haand, som her er gjort, er det dog vistnok, saa længe Forholdene baade i det hele og store og for den enkelte Skatteborger er saa omskiftelige som i dette Øjeblik, nødvendigt at have en saadan Bestemmelse, hvorfor jeg altsaa kan tiltræde den.

Dernæst foreligger der jo Forslag om